

[Søren P. Larsen.]

mange ogsaa at faa Sprogundervisning med, overhovedet saa meget som muligt med for at være saa vel rustet som muligt i den haarde Konkurrence, de straks kommer ud i, naar de skal søge Vikarpladser.

I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke vil stille sig velvilligt overfor et Forhold, som adskillige unge Lærere har beklaget sig over til mig. Det drejer sig om en Attest, man skal skaffe. Naar man faar en Vikarplads, skal den unge Lærer skaffe en Tuberkuloseattest, og en lang Række af vore Skoledirektioner kræver en Attest af en saadan Beskaffenhed, at den er forældet i Løbet af 3 Maaneder. Det bevirker, at den unge Lærer maa skaffe Attester temmelig tidt. Det er ikke noget stort Beløb, denne Attest koster, men mange unge Lærere har spurgt mig, om der ikke var Mulighed for, at denne Attests Levetid kunde blive udstrakt over en noget længere Periode end nu, helst et Aaremaal. Man afkræver ikke os ældre Lærere disse Attester, men for de unge Lærere, der har smaa Penge, er det jo en Byrde, og de har bedt mig føre Spørgsmaalet frem for Ministeren. Jeg tror, at Spørgsmaalet meget let lod sig ordne administrativt, og at en Ændring ikke kunde afstedkomme nogen Fortræd.

Jeg vender mig derefter til § 4, der handler om Optagelse i Lærerskolen. Ministerens Forslag gaar ud paa at skærpe Kravene ved Optagelsesprøven og at forlænge Læsetiden. Det er saaledes, at der derigennem lægges Trin til Stigen i begge Ender. Naar man først skærper Kravene ved Optagelsesprøven og derefter forlænger Læsetiden fra 3 til 4 Aar, kommer man ud i Tilstande, der medfører, at selve Uddannelsesstiden bliver ikke saa lidt længere og ikke saa lidt bekosteligere for de unge Mennesker, der skal blive Lærere. Endvidere stilles der Forslag om, at Undervisningsbidraget, der paa Statens Seminarier beløber sig til 40 Kr. aarlig, skal bortfalde. Det er selvfølgelig et Standpunkt. Jeg mener, at man snarere kunde stille Bidraget i Forhold til, hvad der betales paa tilsvarende Læreanstalter og ved de private Seminarier, og saa naturligvis opretholde Fripladssystemet og nedsætte Skolepengene for værdige og trængende Elever.

Optagelsesprøven rykkes efter Ministerens Forslag frem fra det attende til det fyldte syttende Aar. Jeg tror, det er et tvivlsomt Gode, man herved vil opnaa. Jeg tror snarere, man skulde kræve mere

Modenhed, saaledes at Optagelsesprøven kom til at ligge over i Stedet for under det attende Aar.

Den hidtil krævede Vandelsattest skal bortfalde. Det lægger jeg i og for sig ikke større Vægt paa, men Kravet om den har da aldrig vist sig at være til Skade for Lærerstanden. Jeg siger ikke, at jeg tror, at Bortfaldet af dette Krav vil medføre en Slappelse i Kravene til de vordende Lærere, som der ingen pædagogisk Begrundelse vil være for, men jeg haaber i alt Fald, at det ikke vil det. Lærerstanden vil i alt Fald ikke blive ringere af, at man bibeholder Kravet.

Det væsentlige er de skærpede Krav og de eventuelle fremmede Censorer, Forslaget byder paa. Seminarierne, baade Statens og de private, har efter min Opfattelse hidtil siget Ansøgerne ganske godt, og Ministeren lægger Vægt paa Optagelseskravene og den Kundskabsfyldte, Eksaminanden skal være i Besiddelse af. I Udvalget kan vi faa nærmere at vide, hvorledes Ministeren vil benytte den Bemyndigelse, han efter Lovforslaget skal have.

Men ser vi paa, hvordan Adgangen til Seminarierne hidtil har været, og erindrer vi os samtidig, at hidtil er ca. $\frac{2}{3}$ af samtlige Elever kommet fra Landet, og at omkring Halvdelen af Lærerne igen vandrer ud og faar deres Gerning i Landdistrikterne, saa tror jeg, at den skærpede Optagelsesprøve med Kravet om en Kundskabsfyldte, der svarer til Realeksamen som Grundlag, vil i ikke ringe Maade forrykke dette Forhold.

Jeg var selv 21 Aar, før jeg begyndte at uddanne mig til Lærer paa Baggrund af almindelig Folkeskoleundervisning i en Landsbyskole, og der er adskillige, der begynder i en ældre Alder. Jeg tror ikke, at vi bør hindre disse ældre, der har Lyst til Lærergerningen, i at komme frem. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Det gør jeg heller ikke). Ja, men man kommer alligevel til at gøre det, hvis man kræver en Forberedelse til Optagelsesprøven, der kommer til at være henimod 2 Aar i Stedet for som nu kun 1; og hvis man gør Seminarietiden 4-aarig i Stedet for 3-aarig, kommer man op paa en meget længere Uddannelsesstid.

Jeg tror, det meget let vil blive en Hindring for mange 20-aarige, at de skal binde sig til at læse 6—7 Aar, rent bortset fra de Omkostninger, der er forbundet dermed. Det er jo rigtigt, at Ministeren tænker sig betydelige Midler stillet til Raadighed til værdige og trængende Elever,